

lige. Produktion eller vort almindelige gode danske Hvidtøl, thi jeg betragter det som staaende saa nær ved den Slags Ting, som man maa henregne til Livsfornodenheder for hele den store Befolkning, at jeg ikke vilde anse det for rigtigt at beskatte det, saalange man kan undgaa det. Derfor er det altsaa, at jeg ikke kan tro, at Thinget skulde ville bifalde et System af Maltbeskatning, som vilde blive til en Ubeskatning af det almindelige Husholdningsøl her i Landet, og derfor tror jeg ikke, at jeg i dette Punkt kan følge den Betledning, som vi have faaet fra England.

Der var nogle Enkeltheder i det ærede Medlems Foredrag, som jeg endnu maa tillade mig et Par Ord om. Det første Punkt var, at det ærede Medlem gjorde opmærksom paa den Protection, som gjennem Tobakstolden er givet Cigarfabrikanterne. Dette er meget rigtigt. Jeg vilde ønske, at jeg havde et Mid- del til at proportionere Cigartolden mere efter Tobakstolden, thi saaledes som den er stillet op, og saaledes som den hidtil har været, er Cigartolden for lav for de fine Cigarer og for høj for de simple. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at Forskjellen ved det Forslag, her foreligger, bliver noget formindsket; thi medens jeg har foreslaaet Tolden paa raa Tobak sat op fra 7 til 10 p. pr. Pund, har jeg ikke foreslaaet nogen Forhøjelse af Cigartol- den; men jeg vilde meget ønske et praktisk Mid- del til at beskutte Cigarer efter deres Fin- hed. Banffeligheden ligger i at finde dette Mid- del. Det ærede Medlem meente, at man kunde beskutte dem efter Værdien, og dersom der fandtes noget Mid- del for Toldvæsenet, som var praktisk og overhol- deligt, til at bestemme Værdien af de enkelte Cigarer, vilde dette være det Allerrigtigste. (A. Hage: Man kunde jo smage paa dem!) Ja, men det er jo ikke alle Toldfunktionærer, der ere Tobakskjendere; der er maasse adskillige af dem, som slet ikke bruge Tobak, og selv om de gjøre det, er det ikke sagt, at de forstaa sig paa at bedømme de forskjellige

Slags Cigarer. Cigarfortoldningen er jo for- delt paa saamange Pladser over hele Landet, at det er umuligt paa ethvert Sted at have en Mand, der forstaa sig paa Cigarer. Det er vistnok en Bæve, som er temmelig fin, og hvis Værdi det er banffeligt at kjende og be- stemme. De Hjælpeindler, man har søgt gjæn- nem Faktura, Kontrossementer og deslige, sto- ler jeg aldeles ikke paa. Imidlertid er dette et Punkt, som kan blive Gjenstand for Over- veelse af det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat, thi kan der tænkes nogen som helst betryggende Raade til at udfinde Værdien af de importerede Cigarer paa, erkjender jeg med største Glæde, at det vilde være rigtigere at sætte Tolden mere i Overensstemmelse med deres Værdi. Det andet Punkt, som det ærede Medlem omtalte, var Sukkeraffinaderin- gen. Det ærede Medlem beklagede sig over, at der var meddelt en Beretning, som i sin Tid var fremkommen fra Fabrikdirektøren; men jeg vil dog tillade mig at gøre det ærede Thing opmærksom paa, at denne Beretning kun er meddelt som et historisk Aktstykke, som det jo kan være interessant for det ærede Med- lem at se igjennem, dersom han ikke kjendte det saa godt iforveien. Den er kun historisk, hvor- imod der foreligger en ganske anden Opgjørelse, som er fra et langt senere Tidspunkt, og den tror jeg, at det ærede Medlem vil finde, dog nærmer sig en hel Del mere til, hvad han maa erkjende for at være det nugældende Re- sultat. Dernæst har det ærede Medlem be- sværet sig over, at jeg ikke har foreslaaet Tol- den paa raffineret Sukker saa tilstrækkelig ned- sat, thi nogen Nedsættelse har jeg jo fore- slaaet, at den aldeles ikke kom til at give nogen Modvægt mod det Præmiesystem, som hersker i enkelte andre Stater. Jeg vil sige, at dersom det virkelig kunde blive Følgen, som det ærede Medlem tænker sig, at man kunde faae de andre Stater til at forære os Sukker, vilde det være overmaade glædeligt, og da kunde det ikke falde mig ind at gjøre nogen Banffel- lighed i saa Henseende, selv om forskjellige